

ಕಾವ್ಯ-ಕಾಳಜಿ

ಕೃತಿಯೊಂದು ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಸೇರಿದಂತೆ ವಿಶ್ವದ ಹಲವು ಭಾಷೆಗಳಿಗೆ ಅನುವಾದಗೊಂಡಿದೆ. ನನ್ನ 22ನೇ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ನಾನರನ್ನ ಮಲಯಾಳಂಗೆ ಅನುವಾದಿಸಿದೆ. ಮಲಯಾಳಂ ಸಾಹಿತ್ಯ ವಲಯದಲ್ಲಿ ನಾನು ರಚಿಸಿದ ಎಲ್ಲಾ ಕವಿತೆ, ಗಿರ್ತೆಗಳನ್ನು ಜನರು ಮರೆತರೂ ಈ ಅನುವಾದವನ್ನು ಮರೆಯಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಎನ್ನವುದು ನನ್ನ ದ್ವಿತೀಯ ನಂಬಿಕೆ.

ನಾನೊಬ್ಬ ಭಾಷಾಪ್ರಚ್ಛಯ ಕವಿ. ಅಯಾ ಕಾಲಪ್ರಚ್ಛದಲ್ಲಾಗುವ ಭಾಷಾ ವ್ಯತ್ಯಾಸಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಸದಾ ಎಚ್ಚರದಿಂದ ಶರುತ್ತೇನೆ. ನನ್ನ ವಯಸ್ಸು ನೋಡಿದರೆ ಎಪ್ಪು ಕವಿತೆಗಳನ್ನು, ಕೃತಿಗಳನ್ನು ನಿರಿಷ್ಟು ಸಬ್ಹದೊಂ ಅದಕ್ಕಿಂತ ಬಹಳ ಕಡಿಮೆ ಬರೆದವನು. ಈಗಿಗೆ ‘ಅಕ್ಷರಿಸಂ’ ನನಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಹಕ್ಕಿರವಾಗುತ್ತಿದೆ. ಈಗಿನ ಸಾಮಾಜಿಕ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಹಾಗೆ ಮಾಡಿಬಿಡ್ದೀರು. ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಕಲಾ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯ ಬಗ್ಗೆ ನನಗೆ ಬಹಳ ಅಸ್ತ್ರೀ.

ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ದೃಷ್ಟಿಕೋನ ಎನ್ನವುದು ನನ್ನಲ್ಲಿ ಮೊದಲಿನಿಂದಲೂ ಇದೆ. ಅದು ಇತಿಹಾಸದೊಂದಿಗೆ ಮಿಳಗೊಂದು ಕವಿತೆಗಳಲ್ಲಿ ವ್ಯಕ್ತವಾಗುತ್ತದೆ. ನನ್ನ ಕವಿತೆಗಳೂ ದೀರ್ಘವಾಗಿರುತ್ತವೆ. ನಿರೂಪಣಾತ್ಮಕವಾದ ಸುದಿಫ್ಫ್ ಕವಿತೆಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಬರೆಯುತ್ತೇನೆ. ಭಾರತಕ್ಕ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಸಿಕ್ಕಿ 50 ವರ್ಷಗಳಾದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ, 1997ರಲ್ಲಿ, ‘ಪರಾಂದ ಏವತ್ತು ವರ್ಷಗಳು’ ಎನ್ನವ ಕವಿತೆ ಬರೆದೆ. ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಸಿಕ್ಕ ರಾತ್ರಿಗೆ ಮೊದಲು ಹೋರಾಟದಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿದ್ದ ಯುವಕನೊಬ್ಬನ ತಲೆಗೆ ಏಟು ಬಿಡ್ಧ 50 ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಆತ ಮುಂಬೆಯಲ್ಲಿ ಕೊಮ್ಮೆ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿರುವ ಒಂದು ರೂಪಕ ಆ ಕವಿತೆಯಲ್ಲಿದೆ. ಆತನ ಸಂದರ್ಭನ ಮಾಡಲು ಮಾಧ್ಯಮಗಳು ಮೈಕ್, ಕ್ಯಾಮೆರಾ ಹಿಡಿದು ನಿಲ್ಲುವ ಚಿತ್ರಗಳೊಂದಿಗೆ, ಕ್ಯಾಮೆರಾ ದೃಷ್ಟಿಕೋನದಿಂದ ಕವಿತೆ ನಿರೂಪಣೆಗೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಸಾಗುತ್ತದೆ. ತಕ್ಷಣ ಜನರ ಕಡೆಗೆ ಕವಿತೆ ಹೋರಣುತ್ತದೆ. ಇಡೀ ಕವಿತೆ ಈ ಪಲ್ಲಿಟಗಳೊಂದಿಗೆ ಸಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಕವಿತೆ ಆಗ ಬಹಳ ಜನಸ್ತುರ್ಯವಾಗಿತ್ತು. ಕಾವ್ಯ ಪ್ರಕಾರದಲ್ಲಿ ಈ ಬಗೆಯ ಪ್ರಯೋಗವನ್ನು ಪರಿಚಯ ಮಾಡಿದ್ದು ಇದೇ ಕವಿತೆಯಾಗಿತ್ತು. ಅದನ್ನು ವಿಮರ್ಶಿಸಿ

ಗುರುತಿಸಿದ್ದರು. ಬಿಳಿಕ ಅಂತಹ ಪ್ರಯೋಗ ಹೆಚ್ಚು ನಡೆಯುತ್ತಾ ಬಂದವು.

ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ನಾನೊಬ್ಬ ಸಾಕ್ಷಿತ್ತೆ ನಿಮಾವಪಕ. ಕೇರಳ ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರದ ಅಧಿನಿದ್ದಲ್ಲಿದ್ದ ‘ಸೇಟೆರ್ ಫಾರ್ ಇಮ್ಬೆಂಗ್ ಟೆಕ್ನಿಲಾಜೆ’ ಎನ್ನು ವ ಸಂಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೆ. ಹೊಟ್ಟೆಪಾಡಿಗೆ ಆಗ ಇಳಿದ್ದ ಅದೇ ಕೆಲಸ ಆಗಿತ್ತು. ಅಲ್ಲಿ ಬಹಳಪ್ಪು ಸಾಕ್ಷಿತ್ತೆಗಳನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಿದ್ದೇನೆ. ಬಹಳ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ, ಮಲಯಾಳಂ ಚಿತ್ರರಂಗದ ಮೊತ್ತಮೊದಲ ನಷ್ಟಿ, ನಟಿಯರು, ಗಾಯಕರು, ಸಂಗಿತ ನಿರ್ದೇಶಕರು – ಹಿಂಗೆ ಅನೇಕ ಮೊದಲಿಗರನ್ನು ಸಂದರ್ಶನ ಮಾಡಿ, ‘ಶೇವಂ ವೈಕ್ಯಾರಣಿಯಲ್ಲ’ (ಬೆಳ್ಳಿಪರದೆಯ ಆಚೆಗೆ) ಎಂಬ ಸಾಕ್ಷಿತ್ತೆ ಮಾಡಿದ್ದೆ. ಸಿನಿಮಾ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಕ್ಯಾಮೆರಾ ನಿರ್ವಹಣೆಯ ಜಾನ್ ಇರುವುದರಿಂದ, ಆ ತಿಳಿವಳಿಕೆಯನ್ನೇ ಕಾವ್ಯದಲ್ಲಾ ಅಳವಡಿಸಲು ಅರಂಭಿಸಿದೆ.

ನಾನು ಸಿನಿಮಾಗಳಿಗೆ ಹಾಡು ಬರೆಯಲು ಅರಂಭಿಸಿದ್ದು 2013ರಲ್ಲಿ, ‘ಅನ್ನಯುಂ ರಸೂಲುಂ’ ಸಿನಿಮಾದ ಮೂಲಕ. ಅದೊಂದು ಆಕ್ಸಿಕೆ ಅಂತ ಹೇಳಬಹುದು. ಸಿನಿಮಾದ ನಿರ್ದೇಶಕ ರಾಜೇವ್ ನನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತ. ಅವರ ಒತ್ತಾಯಿಕ್ಕೆ ಹಾಡು ಬರೆದೆ. ನಂತರದಲ್ಲಿ ಅದು ಶಿಂಹಿಕೊಟ್ಟಿತು. ಸಿನಿಮಾ ನನ್ನ ಪಾಲಿಗೆ ಪರಿಚಿತ ವಲಯವೇ ಆಗಿದ್ದರಿಂದ ನನಗೇನೂ ಹೊಂದಿಕೆ ಕಷ್ಟ ಅನಿಸಿಲ್ಲ. ಯುವ ತಂಡದ ಸಿನಿಮಾಗಳಿಗೆ ನಾನು ಸಾಹಿತ್ಯ ರಚಿಸುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಅವರೂ ಅವನ್ನು ಇವ್ವಿರುವುದರಿಂದ ಶಿಂಹಿಯಾಗುತ್ತದೆ.

ಯುವಸಮೂಹದ ಜೂತೆಗೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವುದರಿಂದ, ಇನ್ನೇನು ಆವರಿಸಿಯೆಬಿಡುತ್ತಿದ್ದ ಶಾಲೆತನದಿಂದ ಬಹಾವಾಗಿ, ಶಿಂಹಿಯ ಕಡೆ ಸಾಗುತ್ತಿದ್ದೇನೆ.

ಕವಿತೆ ಹಾಗೂ ಸಿನಿಮಾ ಸಾಹಿತ್ಯ ಎರಡು ಭಿನ್ನ ಪ್ರಕಾರಗಳು. ಕವಿಗೆ ಸಿನಿಮಾ ಸಾಹಿತ್ಯ ಬರೆಯಲು ಅಸಾಧ್ಯವಾದದ್ದು ಅಂತಲ್ಲು. ಒಬ್ಬ ಉತ್ತಮ ಕವಿ, ತನ್ನ ಕಾವ್ಯರಚನೆಯ ಕೌಶಲಗಳನ್ನು ಸಿನಿಮಾ ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ಅಳವಡಿಸಲು ಪ್ರಯೋಗವಾಗಿತ್ತು.

ಹೆಚ್ಚಿನ ಚಿತ್ರಸಾಹಿತ್ಯಗಳ ದೂರು ಎಂದರೆ, ಸಿನಿಮಾದೊಂಗಿನ ಮಿತಿ. ಸಿನಿಮಾದ ಕಥೆ,